

Кури
и но
зи но-
е една
ый ви-
етить.
на до-
ва за
омыть,
ый в
зали.
насіо-

о под-
ѣ при-
митр
Одес-
жнот
овор
егови
нжло
е Мор
жора
вигъ
говин

една
къ от
тъ с
ска
зрел
зста
дне с
Бъ.
ка в
ече
го н
да из

пр
'рія
къ д
такъ
ный
ави
аніет
о му
топо
де да
о на
а трі

прив
тѣх
чуж
ка
рскы
ош
ще
тѣ
щ
зск
ся о
нды

прѣ,
(м
че
еди
че
п
1,20
дыт
каз
бы
зти
6

чл
лга
пр
том
рыц
а к

кд

Б
з
р
1
г
ц

Г-
нам
ъ
ни
.
О
вкт
О
аш
их
ос
пу
есо

МАКЕДОНИЯ ис изльзва двазь въ
единицѣхъ, въ Срѣдѣжъ и въ Сѣбѣо-
ва. — Цѣна прѣдплатена за години
та листа седмь были меджидѣта,
и единѣ-тѣ само, кой да е, четъри
та меджидѣи. А за шестъ мѣсеца,
та листа 4 были меджидѣи, а е-
нитѣ 2 $\frac{1}{2}$, както въ Цариградѣ тукъ
и на ва всякъдѣ повозѣ. — Единѣ листъ
на 60 парѣ.

Писма не освобождены отъ пощенскж пла-
н и нарядованія за вѣстники не сдѣружены
продплатятъ не ся пріемтъ.

МАКЕДОНИЈА

Подписка-та на спомоществования-та става во Цариград при Редактора и издателя на **МАКЕДОНЦЪ** П. Р. Славейкова, при **Одун-Канлъ** № 68. А по въз при отреденитъ настоятели, които и отговарятъ за вѣстникъ-тъ. — Статии и писма за общеполезни работы вѣстникъ-тъ ся безъ плата, а за частни вѣстности плата ся по единъ гр за редъ.

Листъ за Политика и Книжевностъ.

На настоятели ся устѣва по петь на
сто отъ цѣлѣна спомоществованія като
сбѣржѣ отъ три спомоществованія нагорѣ.

Положеніето на политиката.

„Отъ нѣколко вѣрме на самъ дълбо-
тищина владѣ на политическыйтъ въ
ропъ небосклонъ: никакътъ облакъ днес
днесъ не замрачава ясното и тихо не-
ста мирътъ, благъ ангелъ засява и съ
перянытъ си широки криліе прохладжа
обжтъ на смъртнытъ; а само безосно-
на страхове отъ вѣрме на вѣрме подв-
ржувать като мракоживны птици, кои-
то искать да смутятъ безгрѣшнытъ и
вѣрпкытъ съвъ на външнытъ политикъ и
да ѣкъ разбудитъ отъ тѣзи привѣрмениж
безгрѣшность, що ся вижда да ѣкъ е об-
ста на послѣдне вѣрме.

Другъ пять лекокрыльгъ слухъ отъ
спрацата на Европѣ чрѣзъ вѣстопосецѣтъ
на телеграфѣтъ разносяше бразны извѣстїи,
онто поглыщахъ нецѣло вниманїе на по-
литический свѣтъ и давахъ изобилия и
Ангодарий хрѣнъ на общото любопыт-
ство; но за сега и той ся вижда да е
можил долу еквивжѣ съ трѣбжъ, за да
вземемъ новы силы да новъ животъ и дѣй-
ствїе отъ тѣзи сега владѣющъ тишинѣ,
ато чака и вѣрди минутжѣ да ся раз-
вѣдъ и скорїе пакъ по-живъ и по-пѣргавъ
сѣлъ приврѣменното си отпочиванїе.

По съ тѣзи наши ако и голи думи
може бы да прибрѣзвамы да възви-
сѣ кърмилото на политическыйтъ ко-
дѣтърѣ право къмъ пристанището на
свѣдѣнїето, и да го прикарваме да
плѣта твърдѣ близу по край него, безъ
да земамы въ счетъ и онѣзи зимни въ-
трове които отъ всякъждѣ подухнуватъ и
мѣсто тихо и попятно ся виждатъ да
вѣятъ, но както ся знае бывать твърдѣ
и сигурны и непостоянны. А като рече
нѣкъ да ся вгледа нѣкой, ще съзрѣ двѣ
рѣка, като двѣ черпы облачета, които
се виждатъ да ся борятъ едно друго и
едно отъ тѣхъ ся силн и мѣчи ся да
побѣдите побѣдител домогванїята на ко-
ето ся носи то. Народи и правителства,
и тѣзи двѣ рѣка, два прѣмета ако
хотѣте да кажете, които единъ другъ ся
скаждѣ привикнѣтъ за да ся спогодять
да паредятъ по единъ по-свършеть на-
ше опрѣдѣлителнѣтъ си програмъ, ко-
да имъ послужа за образецъ и кня-
жестванїе на възникнѣтъ имъ сношенїя.

Въ това предвѣчно единоборство па-
сатъ се провикватъ: „Кой е той издѣто
и ны оздрави свободѣтъ ни и благо-
ствіето ни?“ А правителствата имъ
представятъ като спасители на тѣхны
желанія и молитвованія. Но кон сѣ
дѣствата, чрезъ които ся извършва по-
дучливо това? Тука е въпросътъ.

Разумѣва ся че не е наша работа да
жемъ пжтѣтъ, който каго слѣдвать
тътъ разиствующи страны ще могатъ
дигнатъ до желаемото слѣдствие. О
пжтъ на всички столѣтія, и редѣтъ на
ведущи теоріи до сега показывать
жизнитѣ на работѣтъ; а много още
други столѣтія ще изминатъ и ще про
мѣнятъ прѣзъ земното жилище на смър
тнѣтъ, до когато чедовѣчеството весело
и възна намирѣтъ го намирѣтъ. Нѣй,
прести расказователи и свидѣтели на тѣ
приливы върху вліяніето което възни
мѣтъ едно връзъ друго горѣ посоченны
тъ доѣ стихии, задоволяваны ся съ това
къмо да събирамы и да нарицаемы на единъ
възвѣщающъ появявающъ събытія, безъ да
имамы никакво притязаніе че можемъ да
предложимъ сполучливото онова срѣдство.
рето бы могло да докара общото въз
дѣданіе на природѣтъ.

Правый пфть.

“Както въ природниятъ свѣтъ, всяко
сътвaніе, всяко същество расте и се раз-
вива по свойственнитъ пъту качества.
Така също и чeлoвѣкъ заявява животътъ
си въ обществото, съобразно съ есте-
ството си, и ако той докъ е още малкъ
и да се развива полека май, но щомъ
настане седмѣтъ години, той захваща да
познава себе си и положеніето си, на-
ченва изведишъ да търси едно какво-
годѣ улучшение, съобразно съ своитъ си-
лы и умствени способности. Стремле-
ніето къмъ едно осъвършенствование е ка-
то единъ законъ вроденъ въ него, и за-
това всичкитъ чeлoвѣчески сили сѣ съ-
средоточаватъ върхъ тѣзи точки. Съкашъ
че има една тайна сила, която ны тлас-
ка непрѣстанно, и всякога ны кара все
напредъ и напредъ.

И наистинж колкото прѣчки и да сѣ
сѣ прѣдставили на челоувѣка, то пакъ че-
ловѣческыѣ общества сѣ вървѣли и вър-
вятъ все въ пѣтъ на напрѣдока. А мо-
же ли да напрѣдне и да сѣ оосѣвершен-
ствува челоувѣчеството вѣнъ отъ общес-
твото и вѣнъ отъ гражданскитъ животъ?
Главната цѣль на челоувѣка е да сѣ оосѣ-
вършенствова и да прави подвигы; зашто-
то само отъ распространѣніето на този
животъ, ще да сѣ роди стѣвершенно бра-
толюбіе между людіетъ. И така благопо-
лучитъ устроѣніа на челоувѣческыѣ об-
щества и непрѣстинното имъ движеніе
къмъ напрѣдокъ сѣстави *цивилизаци-
ята*, — рѣчь, която и по самото си да-
тинско происхождение, означава начин-
тъ, съ който живѣятъ челоувѣтъ на е-
динъ благоустроѣнъ градъ, на едно село
и на едно маѣро управляемо общество.
Съ други думи: Челоувѣческыйтъ родъ,
зетъ въ цѣлокупностъ сѣ, е длѣженъ
да зяви всикитъ сили които сѣ въ не-
го вложени и да докаже, че той има че-
ловѣческѣ душѣ. Художествата, наукытъ
свободнитъ политически устави, добрыѣ
обществени и учебны заведенія и про-
мышленностьта, всикы тѣзи пѣща сѣ
сѣвъртѣнни бѣлѣзи и помощници на ци-
визаціята, защото съ всикы тѣзи пѣ-
ща изобилва днешныйтъ вѣкъ, който сѣ
нарича вѣкъ на просвѣщеніето и обра-
зованіето.

Въ новыѣ вѣремена напредокѣтъ вѣр-
ви твѣрдѣ скоро, така наприкладъ: откры-
ваніе на Америкѣ, изнабѣрваніе на
печатѣтъ, осбѣршенствованіе на мо-
реплаваніе, на желѣзныѣ пѣтища, те-
леграфитѣ и пощенскыѣ учрежденія, сѣ-
бѣзѣи че человекѣтъ не спи.

Блажени, честити сж онѣзи мѣста, въ които цивилизацията днесъ цвѣти и ся развива; но нека ся не отчайвать и тѣзи народи, които сж останѣли назадъ отъ тѣзи първи и послѣдниѣ точки на общитѣ напредѣкъ; защото идеитѣ днесъ летять, като свѣткавици отъ единъ край на свѣтътъ до другитѣ, и блази на онѣзи които умѣють да ся възползувать отъ тѣхъ.

Просвещението е очитъ на всякой е-
днитъ народъ: народъ който не е обра-
зованъ, той ѣтъ очи, той е слѣпъ.

Безъ съмнѣние, образованіето и ци-
визаціята сѣ основа на честитиѣтъ жи-
вотъ на единъ народъ, така също и час-
тно на всякой чловѣкъ. Заради това трѣ-
ба да ся стараемъ, до колкото е въз-
можно, да ся ввежда и у насъ просвъ-
щеніето. Нашето отечество е останало
толкозъ назадъ въ това отношеніе, и за-
това ний трѣба да положимъ голѣмо ста-
рание въ матеріалното сѣ развитіе, което

работимъ и че ще ни поспори въ това
кото работимъ.

“Свѣтлостъта на цивилизаціѣтъ трѣба да огрѣе всички Българе; умственыйтъ животъ трѣба да освѣтлява всица ни еднакво, да трѣгнемъ велица въ полето на напредокътъ;”, ето що трѣба да кажемъ за отечеството си. До когато царува невѣжеството въ единъ народъ, той бива подчиненъ естествено и нравственно подъ различни злосградѣи и бѣдствія, и бѣлъ господствующъ или подчиненъ този народъ, — той е ограниченъ тѣсно въ своитъ тѣмни и развалени жилища безъ да знае що е по-добро и по-свѣтло. Таквъ народъ не ся старае да направи никаквы промѣненія въ животътъ си, не е въ състояніе да заяви своето сѣществуваніе прѣдъ свѣтътъ; неговата народна слава бива покрита съ чернитъ и гѣстѣтъ облаца на мракътъ и на невѣжеството, и той минува единъ животъ подобенъ на скотскыйтъ, много тежкъ: трговіята му бива твърдъ заспаа, художествата просты и шикаквы, облеклото и храната, ако сѣ негово произведение, бивать просты, дебелы и ничтожны, ако ли ги отъчужды заема, тѣ изсмукватъ и послѣднѣтъ капкъ на неговѣтъ жизненность!

За да може единъ народъ да постъпи къмъ просвѣщеніето, то на какъ трѣба да управи най-напрѣдъ стѣпката си? Просвѣщеніето не е като друга нѣкоя стока, та да отиде челоуѣкъ на чаршиѣтъ или на пазарѣтъ и да си купи да садобие съ него. Разбира се, че за да ся достигне до него, то трѣба да си отворимъ училища по всичкыѣ градове и села, да си съставимъ дружества, на които цѣльта да бѣде распространіе на книжницкѣтъ межю народѣтъ, защото инакъ никога неможемъ си отвори очитѣ за да влѣземъ въ ПРАВЫЙТЪ ПЪТЪ който ны води къмъ добро и добродѣтеліе.

Донскы на "Македонія."

Βιτώλιx 12 φεβρουαρίου 1870.

Κύριε Συντάκτα τῆς Βουλῆς. ἡμερίδος
«Μακεδονία».

Βέβαιοι ἐμιν, ὅτι ὑπερκασιζόμενοι προχμα-
τικῶς τὴν εἰσέτι ὑπὸ τῶν Γραικῶν κασιζόμε-
νων Μακεδόνων, θέλσται δημοσιεύται διὰ τῆς ἐ-
φημερίδος ὑμῶν τὴν παροῦσαν διτρυβήν.

Ἐν τῷ ἀριθμῷ 585 καὶ 586 τῆς ἐφημερίδος «Νεολόγος» ἀναγνώσαντες διαπυθῶς τινὰς ἐν Βιτωλίων καὶ Καστορίας πάντες, ἐξεπλάγηνεν διὰ τὰς ἐισοτολογίαις καὶ ἀθυροστομίαις, τινῶν συναδέλφων ἡμῶν ἑλληνοδιδασκάλων, οἵτινες ἀμφοτέροι, ἂν καὶ μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων, ὁμοφώνως πολὺ λογικῶς! ἐπιπίπτουσι καὶ κατηγοροῦσι τὴν Δημογεροντίαν Βιτωλίων, ἥτοι τὴν Βουλὴν κοινότητά, ἀναγκυροζομένην ὑπ' ὅλου τοῦ Βουλγαρικοῦ ἔθνους, ὀνομάζοντες ὅτι μετὰ πλέον ψυχρότατα ὀνόματα διῶδῃ, Σπείρῃ, Προκκιωρεῖον, καὶ ὄργανον τοῦ Βορρᾶ καὶ τῆς Πανσλαβιστικῆς προπυγᾶνδας, μηχανορρῆφουσα προσέτι· καὶ κατὰ τῆς ἐπαρχίας Καστορίας, ἥτις τῶως ἔχει τοὺς πάντας ἀπληλαγμένη ἀπὸ τῶν τεινυτῶν ἀρ-
πυιδῶν.

Ἄλλ' ἄντι ἀπυκνήτῳ τῶν τοιούτων φυλα-
 ρίων ἀπευθύνουмен πρὸς τοὺς λογίους ἐκείνους
 διατρυγηφόρους Κροτορίους καὶ Βιτωλίων, μόνο-
 τιν ἐξῆς ἐρώτησιν, καὶ δὲν πιστεύουμεν, να φα-
 νῶσιν οὗτοι οἱ κῆρυες τὸσον κνώδαλα καὶ ἀν-
 θρωπία τῆς κοινωνίας, ὥστε νὰ μὴ ἀπυκνή-
 σωσιν, εἰς ταύτην· παρακαλοῦμεν αὐτοὺς, αἱ λέ-
 ξεις προπαγάνδῃ, πρακτωρίῳ, Σπείρῃ, κατλ.
 κατλ. εἰς τίνας θάνατον νὰ ἐρακμοσθῶσι κατὰ
 ληλότερον, εἰς τοὺς Βουλήχαρῃς, οἷτινες δὲν ἐ-
 πιδιώκουσι ν' ἀρπάξωσι καὶ κατακτῇται ξένο
 δικαίον, ἀλλὰ προσπαθῶσι μετὰ μεγάλων δυσ-
 κολειῶν προξενουμένων ὑπὸ τῶν Γραικῶν, νὰ δι-
 οργανῶσι τὰ ἴδια των σχολεῖα, τὴν ἰδίαν ἐ-
 αὐτῶν γλῶσσαν, νὰ καλλιεργήσωσι, ἐκπαιδύ-
 σωσι καὶ μορφώσωσι τὰ τέκνα των ἐν παιδείᾳ

καὶ τὰ ἄλλα περρωτιμένῃ ἔθνη τῆς Εὐρώπης, ἢ εἰς τοὺς Γραικοφανασιώτας, οἵτινες εἰσὶν εἰς πάντας γνωσταί, ὅτι διὰ διχοφώνον παρηνόμων καὶ καταχθονίων μέσων, οἱ δεσποταδῆς συσσωματούμενοι κατὰ σπεῖρας καὶ προπαγάνδης, καθ' ὅλην τὴν Θράκην, Βουλγαρίαν καὶ Μακεδονίαν, (πρὸς τοῦς δὲ καὶ καθ' ὅλην τὴν Ἱππεριον, Ἀλβανίαν, Βοσνίαν, Σερβίαν, Βλαχίαν καὶ Ἀνατολήν, ὅθα πρόκειται τώρα, κατὰ τὸν Νεολόγον, νὰ σταλλῇ ἄλλη σπεῖρα Γραικῶν γὰρ σπειρῇ τὸν Σωτήριον σπόρον τοῦ Φανερίου) θέλουσι καὶ θέλουσι τυρυνικῶς καὶ ἐπιμῶνως· νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν γρηκικὴν γλῶσσον, καὶ τὸν φανεριωτικὸν ζυγὸν εἰς τοὺς Βουλγάρους, Βλάχους, καὶ Ἀλβανούς, καὶ νὰ τοὺς ἐξέλλη-ίσωσι· παρικυλοῦμεν ἂν ὑπάρχη κίμνις τοιούτης τοῦ Φανερίου ν λογιῇ, λεπτομερεστάτα πρέπει νὰ τὴν διασφηνίσωσι οὗτοι οἱ λογιώτατοι! Ἄλλως δὲν τὸ ἀνέγεται μήτε δ δέκατος ἔννατος αἰὼν καὶ αὐτὸς ὑπερμετιών, κατὰ τὸν ἐκ Καστορίας διτταριογράφον.

ὁ ἐκ Μαρμπύτας τῆς Καστορίας. *

Българь.—Много пати ви до сега писахъ а много пати ся и заричахъ да ви не пишмъ вече за извѣстнѣи пропагандисти, които нито разумѣа, нито искаахъ да разумѣатъ глупавинитъ си ако и да виджаахъ че събогаашъ и сикуйтъ въмъ сили опираахъ о казаетъ; — и съ-кои пати имаахъ на умъ, да по лѣвѣакъ отко-ниахъ једно несприятно неспоразумѣние мѣжду два једнопольвени и једновърѣни народи, којето не ся стѣлсаява ни съ духа на вѣрмето ни съ човѣшната.

Но козато ній простирахми ржа на братство и миръ къмъ нашитъ заблуждени брaтa. толкова тѣ по много забраздяваха въ своитѣ химери. Подупираи бидейки огъ самото бѣаградско правителство, за осъществованіето на великата идеѣ на сѣщото правителство, зимаха нови сиди за извършуваніето на мисіята си.

Азъ и напрѣдъ казахъ че ми је жално да пишиъ такима неурпниати вѣсти на съотечественицитъ си; но подбужденіето за настоящето моє писмо је такова, което ми не даде да прѣмълѣмъ, и което мислѣмъ че ще интереса съотечественицитъ ми. Нека прочее създущийтъ фактъ ми научи че нашитъ братски думи не намѣрихъ отзивъ при бѣлградски-тъ дѣлагоги, и нека нѣсто моленіе употребимъ и ний други мѣрки, които ще отгвѣтвувать на нѣмъштѣ постыжани.

Извѣстно іе че въ сѣкой по-голѣтъ^м градъ около отечеството ии намираѣтъ сѣ малко-много български фамилии, тѣи сѣщо требало бы въ България да има іедно знатно количество, и има, но тѣхъ сродството на језика отјавиши іе припопило въ Сърби. Ный сега вѣднѣи повече отъ 2-3 фамилии, но можемъ да кажемъ и да сѣ похвалимъ, че тѣ сѣ *добри Българи*.

Јединъ отъ фамиліяриштѣ Българи іе и Јованчо Стефановъ тукашнѣи добръ търговецъ, родомъ изъ Самоковъ.

Единъ денъ отиватъ при него познатитѣ заблуджени Българчета изъ Крушево да си купятъ дрехи, коѣ не имъ било нямфреніеио пѣтъ съмненіе, но зарочно сѣ пратени. Като вижда, че говорѣжтъ Български изъ любопытство запита ги отъ дѣ са, а тѣ му отговорижтъ, че сѣ изъ Старъ Сърбия — изъ Крушево. Той тогава имъ казва, че Крушево не ѣ въ Старъ Сърбія, но въ Македоніи и тамъ не живѣжтъ други освѣнъ Българи. — Намъ учителътъ ни така казва, казватъ тѣ. У пелтъ, ви недѣйте слуша, блдете благодарни за благодѣніето си, но недѣйте забравя, че сте Българи и че трѣба да просвѣщавате Българи, зкотова трѣба и ѣзика си да увардите.

Това като дочува тяхния учител, пропагандиста дръпва нашия Иванча и гужи го на полицията, че бил му нарушил честта и че събарял онова, което пропагандиста съгълъж мижал зидял. Тогавя осждаят Иванча да плати 3 тах. глоба.

Наистина, че съвщина прѣсѣда, ако Иванчо и наистина ѣ казалъ, че тѣхния учитель ги тѣже, като ги ѣ училъ, че тѣ сѣ изъ Старж Сърбиѣж, неправедно ли ѣ? Ето огъ дѣ ся когн пропагандата. Но освѣтъ това чуте о е.

Иванчо дава протестъ на министра за несправедното му осъждаше, безъ да има въ обзиръ 3 тал. но пътъ тамъ добива отговоръ, че нямалъ право да ся жалъ, защото му билъ праведна присъдата.

Вижда се процесъ че пропагандата ѝ самозабвено се извършвала, да нека ся мѣ-

